

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 3
- ตอนที่ 2 ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เสนอในตารางที่ 4-7
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรพยากรณ์ของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 8.
- ตอนที่ 4 เปรียบเทียบระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกับสถานภาพของตัวอย่างประชากร และตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 9-17
- ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์ กับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 18
- ตอนที่ 6 หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ และสมการพยากรณ์ ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เสนอในตารางที่ 19 - 30

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปรพยากรณ์

- X1 = ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก
- X2 = การอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต
- SA = ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก
- SB = สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก
- SC = บรรยากาศ เพื่อร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

SD = การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

SE = พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ในกรณีที่เสนอเป็นคะแนนมาตรฐาน ผู้วิจัยจะใช้ตัว Z นำหน้าสัญลักษณ์

ข้างต้น

ตัวแปร เกณฑ์

SY1 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล

SY2 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหาร

SY3 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

SY = ความสามารถในการปฏิบัติงานรวม

ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

เมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Y')

Y'1 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาลที่ได้จากการพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ

Y'2 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหารที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป
คะแนนดิบ

Y'3 = ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการที่ได้จากการพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ

ในกรณีที่พยากรณ์เป็นคะแนนมาตรฐาน ผู้วิจัยจะใช้ตัว Z แทนตัว Y

สัญลักษณ์ทางสถิติ

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนตัวอย่างในกลุ่ม

t = ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 ชุด

F = ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

= อัตราส่วนเอฟ (F) ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์

r	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอย (การพยากรณ์)
R^2 Change	=	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
a	=	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
b	=	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	=	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E._b$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
$S.E._{est}$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามสถานภาพของตัวอย่างประชากร

สถานภาพตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สังกัดโรงพยาบาล		
ทบวงมหาวิทยาลัย	52	28.0
กระทรวงกลาโหม	49	26.3
กระทรวงมหาดไทย	49	26.3
กระทรวงสาธารณสุข	19	10.2
สภาวิชาชีพไทย	17	9.2
2. วุฒิการศึกษาทางการพยาบาล		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	5.4
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	171	91.9
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.7
3. กลุ่มอายุ (ปี)		
20-25	33	17.7
26-30	70	37.7
31-35	59	31.7
35 ⁺	24	12.9

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ประสบการณ์การทำงาน (ปี)		
1-5	106	57.0
6-10	45	24.2
11-15	23	12.4
15 ⁺	12	6.5
5. การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต		
ได้รับการอบรม	105	56.5
ไม่ได้อบรม	81	43.5

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างประชากรจำนวนมากที่สุดเป็นพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักจากโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาได้แก่ สังกัดกระทรวงกลาโหม และสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ลำดับต่อมา คือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 10.2 ส่วนจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ สังกัดสภาวิชาชีพไทย คิดเป็นร้อยละ 9.2 ซึ่งพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักจำนวนมากที่สุดมีวุฒิการศึกษาทางการพยาบาลในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 91.9 รองลงมาได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.4 น้อยที่สุดคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.7 กลุ่มอายุที่มีมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง 31-35 และอายุระหว่าง 20-25 คิดเป็นร้อยละ 31.7 และ 17.7 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือ อายุ 35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.9

ในเรื่องประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักนั้นตัวอย่างประชากรจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมาได้แก่ 6-10 ปี และ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ 12.4 น้อยที่สุดคือ 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.5 ส่วนการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤตพบว่า ได้รับการอบรมกับไม่ได้รับการอบรมมีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และ 43.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามระดับความสามารถ
ในการปฏิบัติงาน

ระดับความสามารถ	การปฏิบัติงาน							
	บริการพยาบาล		บริหาร		วิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูงมาก (4.50-5.00)	54	29.0	34	18.3	26	14.0	38	20.4
สูง (3.50-4.49)	120	64.5	116	62.4	80	43.0	126	67.7
ปานกลาง (2.50-3.49)	12	6.5	34	18.3	64	34.4	22	11.8
ต่ำ (1.50-2.49)	0	0	1	0.5	14	7.5	0	0
ต่ำมาก (1.00-1.49)	0	0	1	0.5	2	1.1	0	0
รวม	186	100	186	100	186	100	186	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักจำนวนมากที่สุด มีความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 67.7 รองลงมาอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 20.4 น้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.8 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการปฏิบัติงานรายด้าน พบว่า พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักจำนวนมากที่สุด มีความสามารถด้านบริการพยาบาลอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 29.0 น้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 6.5 ความสามารถด้านบริหารส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาอยู่ในระดับสูงมาก และสูง ซึ่งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.3 น้อยที่สุด คือระดับต่ำกับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.5 เท่ากัน ส่วนความสามารถด้านวิชาการส่วนใหญ่ก็อยู่ในระดับสูงอีกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น ที่อยู่ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของ
 พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

การปฏิบัติงาน	ความสามารถ			ระดับ
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	280	235.27	26.09	สูง
ด้านบริหาร	90	70.97	10.82	สูง
ด้านวิชาการ	65	47.30	10.34	สูง
รวม	435	353.54	43.24	สูง

จากตารางที่ 5 แสดงว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่เป็นตัวอย่างประชากร
 มีความสามารถในการปฏิบัติงานรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 353.54 โดยมี
 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านบริการพยาบาลเท่ากับ 235.27 ความสามารถด้านบริหาร
 เท่ากับ 70.97 และด้านวิชาการเท่ากับ 47.30 ซึ่งก็อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน
ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามกิจกรรมในแต่ละด้าน

กิจกรรมการปฏิบัติงาน	ความสามารถ			ระดับ
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	
<u>ด้านบริการพยาบาล</u>				
1. ประเมินปัญหา	60	50.33	6.15	สูง
2. วางแผนการพยาบาล	25	20.94	2.55	สูง
3. ลงมือปฏิบัติ	180	151.84	17.38	สูง
4. ประเมินผล	15	12.16	1.94	สูง
<u>ด้านบริหาร</u>				
1. การมอบหมายงาน	15	11.70	2.31	สูง
2. การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	20	16.47	2.42	สูง
3. การประเมินผลงาน	25	18.33	3.97	สูง
4. การนิเทศงาน	15	11.91	2.15	สูง
5. การประสานงาน	15	12.56	1.90	สูง
<u>ด้านวิชาการ</u>				
1. การพัฒนาตนเองและหน่วยงาน	25	18.98	3.49	สูง
2. การสอนและให้ความรู้	20	14.34	3.43	สูง
3. การมีส่วนร่วมทำวิจัยทางการพยาบาล	20	13.98	3.95	สูง
รวม	435	353.54	43.24	สูง

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณารายละเอียดของกิจกรรมการปฏิบัติงานต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน พบว่า ความสามารถด้านบริการพยาบาลในเรื่องการประเมินปัญหา วางแผน การพยาบาล ลงมือปฏิบัติ และประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ เท่ากับ 50.33, 20.94, 151.84 และ 12.16 ความสามารถด้านบริหารในเรื่องของการมอบหมายงาน การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา การประเมินผลงาน การนิเทศงานและการประสานงาน ก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ เท่ากับ 11.70, 16.47, 18.33, 11.91 และ 12.56 ส่วนความสามารถด้านวิชาการในเรื่อง การพัฒนาตนเองและหน่วยงาน การสอน และ ให้ความรู้ การมีส่วนร่วมทำวิจัยทางการพยาบาลก็ยังคงมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงอีก เช่นกัน คือ เท่ากับ 18.98, 14.34 และ 13.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกับ เกณฑ์ความสามารถในการปฏิบัติงานระดับสูง

การปฏิบัติงาน	ความสามารถ		t
	เกณฑ์ระดับสูง	การปฏิบัติจริง	
	μ_0	\bar{X}	
ด้านบริการพยาบาล	195	235.27	21.08 **
ด้านบริหาร	62	70.97	11.35 **
ด้านวิชาการ	49.45	47.30	2.38 **
รวม	304.49	353.54	15.47 **

** P < .01

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานสูงกว่า เกณฑ์ความสามารถในการปฏิบัติงานระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่ว่า "พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง" ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานของระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักทั้งรวม และจำแนกรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และด้านวิชาการ ได้ค่า t เท่ากับ 15.47, 21.08, 11.35 และ 2.38 ตามลำดับ (t ตาราง = 2.326) ซึ่งแสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย (ดูตัวอย่างการทดสอบสมมติฐานในภาคผนวก)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรพหุคูณของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 8. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของค่าเฉลี่ยตัวแปรพหุคูณ

ตัวแปรพหุคูณ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาล				
ผู้ป่วยหนัก (ปี)	1-19	6.02	5.45	-
2. ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล				
ผู้ป่วยหนัก	50	41.20	5.07	ดี
3. บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาล				
ผู้ป่วยหนัก	98	75.87	12.96	ดี
4. พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาล				
ผู้ป่วยหนัก	120	89.35	13.81	ดี
5. สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาล				
ผู้ป่วยหนัก	145	90.97	18.16	ปานกลาง
6. การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	105	73.53	8.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่เป็นตัวอย่างประชากร มีประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักเฉลี่ย 6 ปี และมีค่าคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก การรับรู้บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการรับรู้พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก อยู่ในระดับดี คือมีค่าคะแนนเฉลี่ย 41.20, 75.87 และ 89.35 ส่วนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการรับรู้การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 90.97 และ 73.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางการพยาบาล

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	วุฒิการศึกษาทางการพยาบาล						
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (n=10)		ปริญญาตรี (n=171)		สูงกว่าปริญญาตรี (n=5)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	222.10	25.83	235.38	25.92	258.00	19.09	3.25*
ด้านบริหาร	70.50	6.75	70.84	10.92	80.40	11.37	1.93
ด้านวิชาการ	44.10	6.62	47.06	10.43	57.40	7.89	2.95
รวม	336.70	36.13	353.28	43.20	395.80	34.90	3.23*

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีวุฒิการศึกษาทางการพยาบาลแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหารและด้านวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีวุฒิการศึกษาทางการพยาบาลในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล และโดยรวม สูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดทางการพยาบาลในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	กลุ่มอายุ (ปี)						F		
	20-25		26-30		31-35			35+	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		(n=24)	
	(n=33)	(n=70)	(n=59)						
ด้านบริการพยาบาล	221.36	24.54	234.37	21.94	244.15	26.56	235.21	30.55	5.86**
ด้านบริหาร	64.91	12.86	70.31	8.26	75.20	10.12	71.67	12.14	7.25**
ด้านวิชาการ	42.88	11.66	47.17	8.93	50.08	9.48	46.00	12.45	3.72*
รวม	329.15	43.98	351.86	34.75	369.44	42.20	352.88	52.18	6.78**

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 10 พบว่า พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีอายุแตกต่างกันมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe 's method) พบว่าพยาบาลอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีความสามารถในการปฏิบัติงานรวมและจำแนกรายด้าน 3 ด้าน สูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	ประสบการณ์การทำงาน (ปี)						F			
	1-5 (n=106)		6-10 (n=45)		11-15 (n=23)			15+ (n=12)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	229.13	24.15	238.38	25.13	259.04	21.11	232.33	29.55	9.81	**
ด้านบริหาร	68.81	10.25	72.78	9.36	79.09	10.74	69.42	13.57	6.81	**
ด้านวิชาการ	46.20	9.93	48.67	8.29	51.57	12.18	41.92	13.96	3.15	*
รวม	344.14	39.82	359.82	40.23	389.70	40.80	343.67	51.49	8.47	**

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 11 พบว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงาน
ในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล
ด้านการบริหาร และรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความ
สามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า
พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก 11-15 ปี
มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล และรวมสูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก 1-5 ปี, 6-10 ปี และ
15 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้าน
บริหารสูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก
1-5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อจากนั้นยังพบอีกว่า พยาบาลหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก 11-15 ปี มีความสามารถในการ
ปฏิบัติงานด้านวิชาการสูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงาน
ในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก 15 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต				t
	ได้รับการอบรม (n=105)		ไม่ได้รับการอบรม (n=81)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	240.36	26.93	228.36	23.36	10.60 **
ด้านบริหาร	72.49	12.09	69.26	8.62	4.14 *
ด้านวิชาการ	48.09	9.38	46.02	10.98	1.84
รวม	361.18	45.50	343.63	38.15	7.81 **

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่ได้รับการอบรมและไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และโดยรวมสูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามระดับค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	ค่านิยมต่อการปฏิบัติงาน				t
	ระดับดี (n=142)		ระดับปานกลาง (n=44)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	236.20	25.09	233.30	29.20	.3501
ด้านบริหาร	71.08	10.83	71.09	10.90	.0001
ด้านวิชาการ	48.09	10.23	46.90	10.73	.4435
รวม	355.37	42.03	351.18	47.40	.83

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีค่านิยมต่อการ
ปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งหมด
และรายด้าน 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามระดับการรับรู้สภาพแวดล้อมทาง
กายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	การรับรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพ						F
	ระดับดี (n=37)		ระดับปานกลาง (n=130)		ระดับไม่ดี (n=19)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	240.43	25.95	235.48	26.58	235.30	23.54	.457
ด้านบริหาร	73.78	8.41	72.62	10.98	71.32	8.41	.723
ด้านวิชาการ	51.11	11.44	46.55	10.39	47.38	6.60	1.626
รวม	365.53	34.67	354.65	43.48	354.00	34.67	.854

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้สภาพแวดล้อม
ทางกายภาพแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานทั้ง รวม และรายด้าน 3 ด้าน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามระดับการรับรู้บรรยากาศเพื่อนร่วมงาน
ในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	การรับรู้บรรยากาศเพื่อนร่วมงาน						F
	ระดับดี (n=140)		ระดับปานกลาง (n=36)		ระดับไม่ดี (n=10)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	325.50	26.16	235.98	25.54	234.99	26.44	.049
ด้านบริหาร	70.00	11.28	72.54	9.28	75.50	9.16	.754
ด้านวิชาการ	55.50	7.79	48.30	9.33	43.71	10.64	3.047 *
รวม	361.00	43.13	356.82	40.96	354.20	44.17	.299

* $P < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้บรรยากาศ
เพื่อนร่วมงานแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร
และรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสามารถในการ
ปฏิบัติงานด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความ
แตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า พยาบาลหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักที่รับรู้บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดับดี จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้าน
วิชาการสูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดับไม่ดี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตามระดับการรับรู้การติดต่อสื่อสารของ
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	การรับรู้การติดต่อสื่อสาร				t
	ระดับดี (n=68)		ระดับปานกลาง (n=118)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	235.79	26.37	234.97	26.04	.042
ด้านบริหาร	71.22	10.64	71.00	10.96	.017
ด้านวิชาการ	47.71	10.33	46.88	10.37	.273
รวม	354.72	43.59	352.86	43.20	.080

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้การติดต่อ
สื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งรวม
และรายด้าน 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักทั้ง จำแนกตามระดับการรับรู้พฤติกรรมการจูงใจ
ของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	การรับรู้พฤติกรรมการจูงใจ				t
	ระดับดี (n=156)		ระดับปานกลาง(n=30)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านบริการพยาบาล	240.99	25.99	240.77	26.35	.290
ด้านบริหาร	78.68	10.90	70.53	10.51	4.591 **
ด้านวิชาการ	50.16	10.03	44.90	11.70	4.151 **
รวม	369.83	43.33	356.20	43.40	5.735 **

** P < .01

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้พฤติกรรม
การจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักแตกต่างกัน มีความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านบริการพยาบาล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความสามารถ
ในการปฏิบัติงานด้านบริหาร ด้านวิชาการ และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 โดยพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วย
อภิบาลผู้ป่วยหนักในระดับดี จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหาร ด้านวิชาการ
และโดยรวม สูงกว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วย
อภิบาลผู้ป่วยหนักในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์

ตารางที่ 18 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (N=186)

รหัส	ตัวแปร	SY1	SY2	SY3	SY	X1	X2	SA	SB	SC	SD	SE
SY1	ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล	1.000										
SY2	ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหาร	.7733	1.000									
SY3	ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ	.6496	.7957	1.000								
SY	ความสามารถในการปฏิบัติงานโดยรวม	.9522	.9070	.8310	1.000							
X1	ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2060	.1795	.0397	.1987	1.000						
X2	การอบรมเกี่ยวกับกาการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1937	.1776	.0607	.1855	.3392	1.000					
SA	ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1147	.0125	-.0075	.0705	-.0319	-.0053	1.000				
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0345	.0563	-.0069	.0332	-.0451	-.1148	-.1573	1.000			
SC	บรรยากาศเพื่อร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0791	.0174	.1799*	.1299	.0243	-.1573	.0800	.2798	1.000		
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0131	.0104	-.0042	.0095	.0016	-.1429	.3190	.5580	.3453	1.000	
SE	พฤติกรรมการงูใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0883	.1840	.2474	.1825	-.0497	-.0761	.2649	.2627	.3849	.4492	1.000

** p < .01

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 7 ตัว พบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก การอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($r = .1987, .1855$ และ $.1825$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมาก ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต และรับรู้ต่อพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย

ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการติดต่อสื่อสาร ของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักไม่มีข้อมูล เพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถใน การปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

เมื่อจำแนกความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นรายด้าน พบว่า

1. ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกใน ระดับต่ำกับประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการอบรม เกี่ยวกับการดูแล ผู้ป่วยวิกฤต ($r = .2060$ และ $.1937$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมากและ ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการ ปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาลอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย

2. ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก การอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($r = .1795, .1776$ และ $.1840$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มี ประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมาก ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย วิกฤต และรับรู้ต่อพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้ม ที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหารอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย

3. ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($r = .1799$ และ $.2474$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ นั่นคือ พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่รับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย

ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะสรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และด้านวิชาการ

ตอนที่ 6 หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ และสมการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b แต่ละตัวที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. ^a .b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2031	9.4943	3.3561	2.829**
X2	การอบรมเกี่ยวกับ การดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1768	15.3771	6.4026	2.402*
SA	คำนิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0629	.5367	.6439	.834
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0466	.1109	.2041	.544
SC	บรรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0569	.1899	.2650	.717
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.1560	-.8199	.5047	-1.624
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2059	.6443	.2609	2.470*

R = .3388 S.E._{est} = 41.4734
 R² = .1145 a = 313.7930
 Overall F = 3.2968**

* p < .05
 ** p < .01

จากตารางที่ 19 พบว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวน
 ความสามารถในการปฏิบัติงานรวม ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1145 ($R^2 = .1145$) แสดงว่า
 ตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาล
 หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้ ร้อยละ 11.45 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง
 7 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3388 ($R = .3388$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์
 ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรแต่ละตัว
 พบว่า มีตัวพยากรณ์เพียง 3 ตัว ที่มีค่าคะแนนมาตรฐาน (B) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05, .01 และ .05 ตามลำดับ ได้แก่ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วย
 หนัก ($B = .2059$) ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .2031$)
 และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต ($B = .1768$)

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b แต่ละตัวที่ใช้พยากรณ์
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2320	6.5455	2.0097	3.257**
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.2019	10.5960	3.8340	2.764**
SA	ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1307	.6728	.3856	1.745
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0449	.0645	.1222	.528
SC	บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	3.2076	6.4571	.1587	.041
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.1475	-.4677	.3023	-1.547
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0890	.1681	.1562	1.076

R =	.3582	S.E. _{est}	=	24.8351
R ₂ =	.1284	a	=	203.5727
		Overall F	=	3.7442**

** p < .01

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b แต่ละตัวที่ใช้พยากรณ์
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2320	6.5455	2.0097	3.257**
X2	การอบรมเกี่ยวกับภาควิชาการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.2019	10.5960	3.8340	2.764**
SA	ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1307	.6728	.3856	1.745
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0449	.0645	.1222	.528
SC	บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	3.2076	6.4571	.1587	.041
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.1475	-.4677	.3023	-1.547
SE	พฤติกรรมทางจิตใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0890	.1681	.1562	1.076

R =	.3582	S.E. _{est}	=	24.8351
R ₂ =	.1284	a	=	203.5727
Overall F			=	3.7442**

** P < .01

จากตารางที่ 20 พบว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1284 ($R^2 = .1284$) แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้ ร้อยละ 12.84 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3582 ($R = .3582$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรแต่ละตัวพบว่า มีตัวพยากรณ์เพียง 2 ตัว ที่มีค่าคะแนนมาตรฐาน (B) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .2320$) และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต ($B = .2019$)

ตารางที่ 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b แต่ละตัวที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E.b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2049	2.3961	.8423	2.845**
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1200	2.6095	1.6068	1.624
SA	ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.0193	-9.0380	.1616	-.119
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0773	.0461	.0512	.900
SC	บรรยากาศเพื่อร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0826	.0689	.0665	1.036
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.1529	-.2010	.1267	-1.587
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2578	.2019	.0655	3.084**

R	=	.3302	S.E.est	=	10.4083
R ²	=	.1091	a	=	64.1434
			Overall F	=	3.1127**

** p < .01

จากตารางที่ 21 พบว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1091 ($R^2 = .1091$) แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้ร้อยละ 10.91 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3302 ($R = .3302$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรแต่ละตัว พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียง 2 ตัว ที่มีค่าคะแนนมาตรฐาน (B) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .2578$) และประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .2049$)

ตารางที่ 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b แต่ละตัวที่ใช้พยากรณ์ความสามารถ

ในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. ^a	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.0495	.5526	.8040	.687
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1044	2.1715	1.5339	1.416
SA	คำแนะนำต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.0573	-.1168	.1543	-.757
SB	สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	6.3990	3.6428	.0489	.007
SC	บรรยากาศเพื่อร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1598	.1275	.0635	2.008 [*]
SD	การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	-.1204	-.1513	.1209	1.251
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.3667	.2745	.0625	4.391 ^{**}

$$R = .3333 \quad S.E. est = 9.9359$$

$$R^2 = .1111 \quad a = 46.0770$$

$$Overall F = 3.1767^{**}$$

^{*} $p < .05$ ^{**} $p < .01$

จากตารางที่ 22 พบว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1111 ($R^2 = .1111$) แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้ ร้อยละ 11.11 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3333 ($R = .3333$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรแต่ละตัว พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียง 2 ตัว ที่มีค่าคะแนนมาตรฐาน (B) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ได้แก่ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .3667$) และบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ($B = .1598$)

ตารางที่ 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

รหัส	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1687	.0285	.0285	5.3883*
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.2573	.0662	.0377	6.4852**
SE	พฤติกรรมความสนใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.3004	.0902	.0241	6.0176**

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 23 พบว่าประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวม ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0285 ($R^2 = .0285$) แสดงว่าประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวม ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้ ร้อยละ 2.85

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0662 ($R^2 = .0622$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวน ความสามารถในการปฏิบัติงานรวม ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้เพิ่ม

ขึ้นเป็นร้อยละ 6.62 โดยที่การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ได้ร้อยละ 3.77 (R^2 Change = .0377)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) เข้าไปอีกพบว่า สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0902 ($R^2 = .0902$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.02 โดยที่พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักสามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้ร้อยละ 2.41 (R^2 Change = .0241)

ตารางที่ 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2429	1.2071	.3736	3.231**
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1961	12.5477	4.8193	2.604**
SE	พฤติกรรมความสนใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1556	.4871	.2220	2.194*
		R = .3004	S.E. _{est} = 41.5795		
		R ² = .0902	a = 320.0242		
				Overall F = 6.0176**	

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 24 พบว่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3004 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) และพฤติกรรมความสนใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุด คือ ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .2429) รองลงมาคือ การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (B = .1961) และอันดับสุดท้ายได้แก่ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .1556) แสดงว่าประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก รองลงมาคือ การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) ตามลำดับ โดยสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 320.0242 + 1.2071 X_1 + 12.5477 X_2 + .4871 SE$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .2429 ZX_1 + .1961 ZX_2 + .1556 ZE$$

ซึ่งมีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานรวมของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักได้ร้อยละ 9.02 ($R^2 = 9.02$)

ตารางที่ 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความ มีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการ พยาบาล

รหัส	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2060	.0424	.0424	8.1504**
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.3065	.0940	.0515	9.4884**

**
p < .01

จากตารางที่ 25 พบว่าประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ด้านบริการพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0424 ($R^2 = .0424$) แสดงว่าประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) พยากรณ์ ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้ร้อยละ 4.24

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) เข้าไปสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0940 ($R^2 = .0940$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วย หนัก (X1) และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ร่วมกันอธิบายความ แปรปรวน ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 9.40 โดยที่การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) สามารถอธิบายความแปรปรวน ของ ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล ได้ร้อยละ 5.15 (R^2 Change = .0515)

ตารางที่ 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2878	.8631	.2243	3.848 **
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.2413	9.3199	2.8886	3.226 **

R = .3065 S.E._{est} = 24.9720
R² = .0940 a = 242.9460
Overall F = 9.4884 **

** p < .01

จากตารางที่ 26 พบว่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3065 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวเกณฑ์ แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่าตัวพยากรณ์
 ที่มีค่า B สูงสุด คือ ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .2873)
 รองลงมาคือการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (B = .2413) แสดงว่าประสิทธิภาพ
 การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล
 รองลงมาคือ การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) โดยสร้างสมการพยากรณ์
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาล ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'1 = 242.9460 + .8631 X1 + 9.3199 X2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'1 = .2878 ZX1 + .2413 ZX2$$

ซึ่งมีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของ
 พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริการพยาบาลได้ร้อยละ 9.40

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร

รหัส	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1840	.0339	.0339	6.451๕
X1	ประสพการณ์การทำงานในหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2370	.0560	.0222	5.4306*
X2	การอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.2759	.0761	.0201	4.9978**

* $P < .05$

** $P < .01$

จากตารางที่ 27 พบว่าพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0339 ($R^2 = .0339$) แสดงว่าพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้ร้อยละ 3.39

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) เข้าไปสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0560 ($R^2 = .0560$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) และประสพการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาล

ผู้ป่วยหนักด้านบริหาร ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.60 โดยที่ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วย
 อภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของ
 พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร ได้ร้อยละ 2.22 (R^2 Change = .0222)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) เข้าไปอีก
 พบว่า สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0761 ($R^2 = .0761$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ
 ของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้า
 หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1)
 และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถใน
 การปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 7.61
 โดยที่การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถ
 ในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร ได้ร้อยละ 2.01
 (R^2 Change = .0201)

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
SE	พฤติกรรมความสนใจของหัวหน้าหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1825	.1429	.0559	2.553**
X1	ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาล ผู้ป่วยหนัก	.1998	.2484	.0942	2.637**
X2	การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต	.1509	2.4167	1.2149	1.989*
		R = .2759	S.E. _{est} = 10.4819		
		R ² = .0761	a = 60.1271		
				Overall F = 4.9978**	

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 28 พบว่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .2759 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยพฤติกรรมความสนใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1) และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่าตัวพยากรณ์
 ที่มีค่า B สูงสุด คือ ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .1998)
 รองลงมาคือ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .1825)
 และอันดับสุดท้าย คือ การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (B = .1509) แต่เนื่องจาก
 พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่าง
 ตัวแปรเกณฑ์สูงกว่าตัวแปรอื่น ๆ ดังนั้นตัวพยากรณ์ตัวนี้จึงมีความสำคัญในการเข้าสมการ
 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (X1)
 และการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (X2) ตามลำดับ โดยสร้างสมการพยากรณ์
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'2 = 60.1271 + .1429 SE + .2484 X1 + .24167 X2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'2 = .1825 ZE + .1998 ZX1 + .1509 ZX2$$

ซึ่งมีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของ
 พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านบริหาร ได้ร้อยละ 7.61

ตารางที่ 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ

รหัส	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
SE	พฤติกรรมกรงใจของหัวหน้าหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.2474	.0612	.0612	11.9976**
SC	บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาล ผู้ป่วยหนัก	.2889	.0834	.0222	8.3291**

** $p < .01$

จากตารางที่ 29 พบว่าพฤติกรรมกรงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0612 ($R^2 = .0612$) แสดงว่าพฤติกรรมกรงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ ได้ร้อยละ 6.12

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SC) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0834 ($R^2 = .0834$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ พฤติกรรมกรงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) และบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SC) ร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.34 โดยที่บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SC) สามารถอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้ร้อยละ 2.22 (R^2 Change = .0222)

ตารางที่ 30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
SE	พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.3096	.2317	.0574	4.037 ^{**}
SC	บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก	.1615	.1288	.0612	2.106 [*]
		R = .2889	S.E. _{est} = 9.9503		
		R ² = .0834	a = 36.2531		
				Overall F = 8.3291 ^{**}	

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 30 พบว่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวกับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .2889 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) และบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SC) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่าตัวพยากรณ์
 ที่มีค่า B สูงสุด คือ พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .3096)
 รองลงมาคือ บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (B = .1615) แสดงว่า
 พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SE) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกใน
 การพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ
 รองลงมาคือ บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (SC) โดยสร้างสมการ
 พยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'3 = 36.2531 + .2317 SE + .1288 SC$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'3 = .3096 ZE + .1615 ZC$$

ซึ่งมีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการปฏิบัติงานของ
 พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักด้านวิชาการ ได้ร้อยละ 8.34